

ler sig dertil. Jeg tror ikke, det cerede Mindretal har udtalt sig derom. — Hvad Mindretallets Endringsforslag angaar, da kan Udvalget heller ikke have noget at erindre imod det første af disse, nemlig at „Tuberkeltæring“, som er det Udtryk, der er anvendt i Loven, rettes til „Tuberkulose“. — Derimod kan Udvalgets Flertal paa ingen Maade gaa ind paa det andet Endringsforslag, som jo nu blev nærmere begrundet af Mindretallet, men maa fraraade dets Vedtagelse her i Tinget. Saaledes som Forholdene nu ere kan Tilskynet jo afvise syge eller mistænkelige Kreaturer, naar de møde paa Udførselsstedet og tilbageholde dem, og de Udgifter, der kunne være forbundne dermed, paahvile selvsølgelig Ejeren. Det ny, der er kommet til ved Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget ved 2den Behandling, er, at man ved hænstatsmæssige Bestemmelser har søgt at forhindre, at de syge Kreaturer, naar de komme til Udførselsstedet, udbrede Smitte og derfor, samtidig med at Kreaturerne tilbageholdes, opstille Forfrister om Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelsesmaaden, saa at det altsaa kan ske paa en mere særegen Maade for derved at opnaa en større Værggælle. For saa vidt der derved kan paaføres Ejeren større Udgifter, end det tidligere har været Tilfælde, vil det kun opfordre ham til at vise større Agtpaagivenhed, naar han affender sine Kreaturer; og naar han affender Kreaturer, som, naar de komme til Stedet, vise sig mistænkelige og syge, er der ingen Grund til, at Affenderen, selv om han har været i god Tro, skal have nogen Erstatning for de Udgifter, der kunne være forbundne med Hjemsendelsen. Jeg tror, at man i det hele taget maa vogte sig vel for ved denne Lov saaledes at ville søge at staafe Ejeren Erstatning af Statskassen for alle mulige Tab. Man maa jo dog huske paa, at denne Lov til Formaal har det heles Vel, det at forhindre de Ulykker, som Vandet

at han har lidt et Tab ved en Afspærring. Det omtalte Endringsforslag kan Udvalgets Flertal altsaa ikke gaa ind paa. Vi tro, at det let kan medføre ubegrundede Krav, som man maa se at undgaa. — I øvrigt har Udvalgets Flertal jo ikke stillet noget Endringsforslag til 3dje Behandling, og som Følge deraf er der ikke noget videre at tilføje paa Flertallets Begne andet end at anbefale Tinget Forslagets Vedtagelse.

Raben: Det er i Anledning af det af den højtærede Indenrigsminister stillede Endringsforslag, at jeg vil tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger. — Disse Endringsforslag gaa jo ud paa, at sidste Stykke i § 1 udgaa, og at der indsættes en ny § 2, der omformer og udbider Bestemmelserne i nævnte sidste Stykke af § 1. Som cerede Medlemmer ville vide, blev jo sidste Stykke af § 1 indsat ved 2den Behandling efter Forslag af 2 cerede Medlemmer og mig, Jeg finder det derfor passende paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne at udtale, at vi fuldt ud tiltræde den højtærede Ministers Endringsforslag. Vi finde det rigtig og formaalstjenligt, at der stilles en Ledelse over Kredsdyrlægerne, og at der ansættes en af Kongen udnævnt Veterinærhyffikus. Jeg bringer den højtærede Indenrigsminister min Tak, fordi han har stillet sine Endringsforslag, og anbefaler dem paa det bedste til Vedtagelse af det høje Ting. Jeg haaber, at de i Ministerens Endringsforslag foreslaaede Bestemmelser maa blive til Lov, og jeg er vis paa, at de ville blive modtagne med stor Tilfredshed af Flertallet af Landmændene.

Casperen: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at udtale mig om det Endringsforslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister. Mindretallet kan ikke støtte denne Endring. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet, der kunde maaste være noget i det, men under alle Omstæn-